

#16 dni przeciwko przemocy wobec kobiet

„(...) dążąc do stworzenia Europy wolnej od przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (...)”

Każdego dnia, na całym świecie kobiety doświadczają przemocy. Są ofiarami przemocy seksualnej, przemocy domowej, przymusowych małżeństw, zbrodni honorowych i okaleczania narządów płciowych.

W Polsce najczęstszą formą przemocy wobec kobiet jest przemoc w rodzinie. Czy wiecie, że około 90% ofiar przemocy domowej to kobiety i dzieci? Przemoc bywa tak drastyczna, że ofiara wymaga pomocy lekarskiej (50% przypadków), a czasem hospitalizacji (17%). Jednak nadal z powodu bezradności i strachu wiele ofiar nie zgłasza przemoc.

Polski system prawny nie gwarantuje skutecznego zapobiegania i zwalczania przemocy w rodzinie. Polskie przepisy nie przewidują natychmiastowej izolacji sprawcy od ofiary, a organy ścigania i wymiaru sprawiedliwości nie wykorzystują w pełni już istniejących mechanizmów izolacji. Sądy rzadko nakładają na sprawcę obowiązek udziału w programach korekcyjno-edukacyjnych. A przemoc jest przecież zachowaniem wyuczonym i jej stosowania można oduczyć. Na niedostatki polskiego systemu zwraca uwagę Rzecznik Praw Obywatelskich, dr Adam Bodnar, postulując zmiany w przepisach lub w praktyce ich stosowania.

W listopadzie miała miejsce kampania 16 Dni Działań przeciwko Przemocy wobec Kobiet. Kampania odbywała się pomiędzy 25 XI – Międzynarodowym Dniem Przeciwno Przemocy wobec Kobiet a 10 XII – Międzynarodowym Dniem Praw Człowieka. Wybór tych dat to podkreślenie faktu, że prawa kobiet są prawami człowieka. Przemoc w rodzinie stanowi poważne naruszenie prawa do życia, zdrowia, wolności od tortur i innego poniżającego lub nieludzkiego traktowania lub karan. Przemoc wobec kobiet jest najbardziej drastyczną formą dyskryminacji ze względu na płeć.

Jak traktujemy ofiary? Wciąż mamy problem z uznaniem wiarygodności kobiet doświadczających przemocy. Kobiety spotykają się z niedowierzaniem, kwestionowaniem lub ignorowaniem ich doświadczeń. Są obwiniane za zaistniałą sytuację albo straszone konsekwencjami, jakie mogą spotkać ich rodzinę, jeśli zgłoszą się na Policję.

Pamiętajcie, każdy z nas może przyczynić się do ograniczenia przemocy. Podstawowa rzecz, to uwierzyć każdej ofierze. Nie podważajmy jej słów, nie osądzajmy jej i nie obwiniamy, bo odpowiedzialność za przemoc ponosi sprawca. Pamiętajcie – jeżeli nie reagujemy na przemoc, to tak jakbyśmy w niej aktywnie uczestniczyli, to tak jakbyśmy stali po stronie sprawcy!

Dr Sylwia Spurek

Zastępczyni RPO ds. Równego Traktowania

Nasze tagi: #równość, #prawaczłowieka, #prawakobiet vs. #seksizm, #piełokobiet, #przemocwobeckobiet, #przemocwrodzinie